

**[Justitsministeren.]**

tidig bedt politimestrene underrette os om, i hvilket omfang andre trafikanter, også de, der er udstyret med de velsignede nummerplader, undtager sig ansvaret, og jeg glæder mig til at studere tallene, eventuelt i et folketingsudvalg.

Til det ærede medlem hr. A. C. Normann vil jeg gerne sige, at arbejdet med færdselskontrollen er nået dertil, at sagen i øjeblikket ligger i finansministeriet, som jeg i dag har været uforkammet nok til at rykke, fordi jeg synes, den har ligget der længe nok. Jeg regner med at få den tilbage for at kunne videresende den til finansudvalget, og jeg har absolut håb om, at denne forøgede kontrol kan sættes i virksomhed, når sommertrafikken begynder.

Det ærede medlem hr. A. C. Normann rejste det meget vidtgående spørgsmål om at spare på teknikere i administrationen — det har i første række nok bud til andre end til mig. Jeg ved ikke, om det ærede medlem tænker sig, at man med henblik på fremtiden skulle begrænse kravene til teknisk uddannelse i statstjenesten; det kunne vel nok lade sig gøre.

Jeg går ud fra, at det ærede medlem ikke mener, at man i øjeblikket skulle afskedige de folk, man har; det kan i hvert fald ikke lade sig gøre, hvor det drejer sig om tjenestemænd, og også i andre tilfælde ville det måske forekomme mindre rimeligt. Det er imidlertid klart, at vi i statstjenesten — det er jeg ganske enig med det ærede medlem i — ikke må anvende overkvalificeret arbejdskraft, hvor mindre kvalificeret arbejdskraft kan klare problemerne; vi ved jo alle, at det danske samfund står over for et meget betydeligt teknikerbehov.

Det ærede medlem fru Alvilda Larsen har jeg kun at takke for den givne tilslutning.

Det ærede medlem hr. Tholstrup takker jeg for den tilslutning, det ærede medlem kunne give, for så vidt angår afsnittet om de motorsagkyndige. Det ærede medlem ved, at i det andet spørgsmål er vi ikke enige og kan ikke blive det.

Jeg vil gerne bede samtlige ordførere om, når de går til udvalgsbehandlingen, da at gøre sig klart, at disse forhandlinger om aflønning af de motorsagkyndige har været meget, meget vanskelige, og jeg må ind-

trængende bede om, at folketingsudvalget tiltræder den ordning, der er opnået, for at vi kan få en ende på den blokade, vi har lidt under, og som vi også i den kommende tid vil komme til at lide meget hårdt under, hvis ikke vi får en løsning på spørgsmålet. Derfor beder jeg om, at man ser med forståelse på den situation, vi har været i.

Så skal jeg til slut blot bede om, at udvalgsbehandlingen må blive hurtig, så at vi kan få principperne ført ud i livet.

**Vagn Bro:** Jeg skal ikke forlænge denne debat, men jeg vil dog gerne henlede den højtærede ministers opmærksomhed på, at tre partier, måske fire, egentlig har udtalt sig imod den praksis, at man i de sidste år kun har ansat ingeniøruddannede motorsagkyndige. Det kan ikke undgås, at vi kommer til at se lidt på dette problem, men i øvrigt er jeg enig i, at vi må forsøge at gøre arbejdet så hurtigt som muligt. Jeg finder ikke som det ærede medlem hr. Stæhr Johansen anledning til at komme nærmere ind på hastighedsbegrænsningen, selv om jeg var forhindret i at være til stede i efteråret. Jeg kan altså nøjes med at udtrykke min glæde over, at denne lokale hastighedsbegrænsning kan vedtages med et så stort flertal herinde; derfor skal jeg ikke opløfte min røst herom, men blot sige, at jeg håber, at vi allerede til sommer kan få disse efter min mening ulykkesbegrænsende bestemmelser ført ud i livet.

Med hensyn til knallerterne vil jeg sige, at jeg har megen sympati for arbejdsknallerter, og jeg tror i virkeligheden, at de godt kunne klare sig uden nummerering, da ejerne som regel er ældre og ansvarsbevidste folk. Jeg har knap så megen sympati for de 16—17-årige knallertkørere, men jeg må dog sige til den højtærede minister, at jeg ikke er helt sikker på, at han får så uhyre meget ud af sin forespørgsel til politimestrene. Sagen er, at vi nok kan oplyse om de tilfælde, hvor der er sket en ulykke, og kan sige, at det enten var knallertføreren eller bilisten, der forsvandt. Men vi har så meget at bestille, at hvis vi en dag står ude på vejen og ser, at en mand glemmer at tilkendegive, i hvilken retning han vil svinge, og han så stikker af, så mener vi ikke, at vi bør ofre den dyre benzin på at forfølge ham, og så skriver vi